

at forhindre en Reform, et Fremskridt. Men Højre er ikke kræsent i Valg af Midler, i Valg af sin Taktik. Højre bruger den Taktik, der menes i Øjeblikket bedst at kunne føre til Maalet. I Retsreformen kan Ærkemoderation bedst forhindre et Resultat, i Valgkredsreformen kan ekstra Radikalisme bedst forhindre et Resultat, og saa bruger Højre den Taktik, der bedst kan forhindre et Resultat.

Socialdemokratiets Stilling er lige modsat. Vi ere selvfølgelig radikale, vi kræve de store Reforme. Vi kræve Retsreformen gennemført, og der mene vi rigtignok, at kun naar man gaar til Bunds i Sagen, kun naar man rydder op i de gamle Retssale, kun naar man fører ny Principper ind i Sagen, vil der være Mulighed for en Reform. Men Højre siger saa i sidste Øjeblik, naar de tro, at nu er Sagen moden: Vi maa forhindre den, og det gøre vi ved Moderation. I Valgkreds-sagen ønske vi naturligvis ogsaa fuld Retfærdighed, det hele Maal gennemført, men her er der nu Mulighed for et væsentligt Fremskridt, og denne Reforms Gennemførelse, der nu ligger paa Folketingets Bord, vil jo ikke svække Arbejdet for den endelige Gennemførelse af Maalet. Det er klart nok, at hvis man f. Eks. i Retsreformen vilde gennemføre en Smule Lapperi i den Form, som et enkelt Medlem af Højre for et Par Aar siden indbragte Forslag om, saa vilde det i høj Grad svække Arbejdet og Interessen, thi selv om det ingen Ting duede, maatte man dog vente et Par Aar for at se, hvad det duede til, og det vilde i højeste Grad svække Arbejdet. Men i dette Tilfælde vilde Gennemførelsen af den Reform, der nu ligger paa Tingets Bord, paa ingen Maade svække Arbejdet for Gennemførelsen af Forholdstalsvalgmaaden. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds og hans Parti kunne jo agitere videre for Forholdstalsvalgmaaden ganske lige saa godt som hidtil. Ja, hvis det ærede Medlem og hans Parti mene, at Byerne og Byerhvervene ere meget stærkt interesserede i Forholdstalsvalg, vil jo Bybefolkningen faa yderligere Kraft dertil ved denne Sags Gennemførelse.

Her foreligger et Tilbud, et Tilbud fra de ni Tiendedele af dette Ting, et Tilbud, der har Regeringens Tilslutning, og som gaar ud paa, at Bybefolkningen kan faa omtrent en halv Snes ny Kredse, dernæst kan faa en halv Snes andre Kredse, der fra at være overvejende Landkredse ville blive overvejende Bykredse,

og endelig om 10 Aar ved næste Revision kan faa en halv Snes Kredse til. Det er et Tilbud, som her foreligger, og jeg siger, at det vil være vanskeligt, ja i Virkeligheden uforsvarligt, at sige nej til det. Afviser man det Tilbud, staar man jo saa meget daarligere i det kommende Arbejde for den endelige Reform, det fulde Maal. Men tager man imod det, bliver Bybefolkningen saa meget stærkere repræsenteret her i Tinget, saa blive de Partier, der ogsaa ville varetage Bybefolkningens Interesse, saa meget stærkere repræsenterede, faa saa meget stærkere Indflydelse i Fremtiden til at gøre deres Krav gældende. Altsaa, dette er en Reform, der vel ikke indeholder det fulde Maal, vi kunde ønske, men hvis Gennemførelse yderligere vil styrke os og lette os i Arbejdet for at naa det fulde Maal.

Men jeg vil da, netop fordi jeg synes, at jeg har Ret i denne Betragtningssaaade, haabe, at den Stilling, Højre tog til denne Sag ved sit Ændringsforslag til 2den Behandling, der nu mærkeligt nok ikke er bleven fulgt af det Ændringsforslag, som man havde haft Grund til at vente — det Ændringsforslag, som Højre faktisk bebudede ved 1ste Behandling, en rent negativ Grundlovsændring om Udeladelse af sidste Sætning i § 32 —, at denne Højres Stilling er rent teoretisk og agitatorisk, men at det ikke er Partiets sidste Ord og da navnlig ikke Landstingspartiets sidste Ord. Jeg vil gaa ud fra — og derpaa støtter jeg noget mit Haab om, at denne Sag er sin Gennemførelse nær —, at den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), der ved 1ste Behandling paa Gruppens Vegne erklærede, at Forholdstalsvalgmaaden ikke var et Ultimatum for Højre, ogsaa maa blive Landstingets Højres Mening, saaledes at der bliver Mulighed for Sagens Fremme. Hvad selve Sagens Realitet angaar, saa gælder jo den Agitation, som jeg har set hist og her i Højres Presse, allerede fuldstændig til Wandsbeck. Jeg ser endnu i Gaar et Blad, der staar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds meget nær, ja, som vel kan betragtes som hans Livorgan, bekæmpe dette Forslag ud fra Sagens Kærne, men det maa rigtignok ogsaa have misforstaaet Forslaget fuldstændig for at kunne bekæmpe det. Men den Agitation kan Højre jo slet ikke mere føre efter den Stilling, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds indtog ved 2den Behandling, idet han erklærede, at Sagens Rea-